

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 5T/20/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2110011335
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Marián Kusý
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2013:2110011335.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, samosudcom prom. práv. Mariánom Kusým, v trestnej veci proti obžalovanému O.. D. A. pre prečin podvodu podľa § 221ods. 1 ods. 2 Trestného zákona na hlavnom pojednávaní dňa 24.5.2013 takto

rozhodol:

Obžalovaný: O.. D. A., nar. X.X.XXXX R. Q., trvale bytom E. Č.. XXX

je vinný, že

v bode 1/

obžalovaný O.. D. A. (spoločne s H. R., ktorý už bol v tejto veci právoplatne odsúdený) po spoločnej dohode v období od mesiaca marec do apríla roku 2005 uviedli poškodeného D. T. do omylu tým, že mu prisľúbili vybavenie malometrážneho bytu na Clementisovej ul. v Trnave, pričom od neho v uvedenom období postupne vylákali finančnú čiastku vo výške 40.000,- Sk (1327,76 Eura) ako nevyhnutné poplatky za vybavenie bytu, ktorú si rozdelili a obvinený H. R. navyše od poškodeného vylákal sumu 5.000,- Sk (165,97 Eura) ako ďalšie nevyhnutné poplatky, pričom finančnú čiastku vo výške 40.000,- Sk od poškodeného prevzali na tri krát, kde poplatky prevzali v pohostinstve BRONX nachádzajúceho sa v budove starej železničnej stanice v Trnave a sumu 5.000,- Sk (165,97,- Eura) odsúdený R. prevzal na päť krát na rôznych miestach v meste Trnava, čím poškodenému D. T., bytom Č. X Q. spôsobili škodu vo výške 1.493,88 Eura (45.000,- Sk).

v bode 2/

obžalovaný O.. D. A. v období od mesiaca apríl 2005 do 1.3.2006 uviedol poškodeného D. T. do omylu tým, že naďalej od neho lákal finančné čiastky za vybavenie malometrážneho bytu na Clementisovej ulici v Trnave, pričom od neho v uvedenom období postupne vylákal finančnú čiastku vo výške 85.130,- Sk (2.825,80 Eura) ako nevyhnutné poplatky za vybavenie bytu, pričom finančnú čiastku od poškodeného vylákal na šesťkrát, kde poplatky postupne prevzal v pohostinstve BRONX, nachádzajúceho sa budove starej železničnej stanice v Trnave, v cukrárni pri budove železničnej stanice Trnava, v pohostinstve Tácka na sídlisku Prednádražie v Trnave, ako i pred Poliklinikou na sídlisku Družba v Trnave, čím poškodenému D. T., bytom Č. X, Q. spôsobil škodu vo výške 2.825,80 Eura (85.130,- Sk)

t e d a

V bode 1,2 na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu z toho v bode 1/ čin spáchal spoločným konaním s iným,

č í m s p á c h a l

v bode 1,2 pokračujúci prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 ods. 2 Trestného zákona z toho v bode 1/ formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e :

Podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona a tiež § 42 ods. 1 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 2 rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona s použitím § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu podmiennečne odkladá a určuje mu skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd u obžalovaného O.. D. A. ruší výrok o treste uvedený z rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T 3/2008 zo dňa 22.3.2012 a právoplatného dňa 11.12.2012.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaväzuje obžalovaného O.. D. A., aby nahradil poškodenej T. V., F.. XX.X.XXXX T. Q.,I.. P. Č.. XXXX/XX škodu vo výške 2825,80 Eura.

o d ô v o d n e n i e :

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie vypočutím obžalovaného O.. D. A. vypočutím svedkov a zároveň poškodených T. V., D. T. vypočutím svedkov T. J., O.. H. A., Z. Ž., svedka J. P. prečítaním svedeckej výpovede svedka ktorý zomrel D. T., prečítaním obsahu celého pripojeného spisového materiálu a na základe takto vykonaného dokazovania zistil skutkový stav tak, ako je tento uvedený vo výrokovej časti rozsudku.

V tejto trestnej veci podala Okresná prokuratúra Trnava obžalobu sp. zn. 3Pv 211/06 na obžalovaných O.. D. A. I. H. R..

Vo veci bol vydaný dňa 22.3.2011 Trestný rozkaz, ktorý nadobudol vo vzťahu k Petrovi Valentovičovi právoplatnosť dňa 14.6.2011.

Obžalovaný O.. D. A. urobil vyhlásenie, že sa cíti byť nevinný ako zo spáchania skutku v bode 1, tak aj v bode 2. K samotnej veci sa vyjadril nasledovne:

K skutku v bode 1/ uviedol, že za ním prišiel niekedy začiatkom roku 2005 J. P., ktorého poznal, povedal mu, že ho poslal za ním H. R. s tým, že má nejakého dedka pre ktorého by potreboval zohnať nejaké bývanie. Jeho J. P. potom priviezol na starú železničnú stanicu v Trnave a R. potom čo ich P. zoznámil mu vysvetlil, že on už vlastne má nejaké bývanie pre toho staršieho pána zaistené a od neho by chcel, aby to vysvetlil tomu dedkovi ako to vlastne beží. Na toto sa obrátil na neho z toho dôvodu, že sa pred tým zaoberal predajom nehnuteľností a mal na to aj živnosť. On potom vysvetlil tomu staršiemu pánovi, ktorý sa volal D. T., on tohto dokonca z videnia poznal, ale ten starý pán si ho asi nepamätal. On mu vysvetlil, aký je postup ak chce ísť bývať do domova dôchodcov. Povedal mu, aké sumy sa tam dávajú a že okrem tých súm musí dať ešte niekomu „aj nejaké peniaze do vaku“. A to z toho dôvodu, že keď chce ísť do domova dôchodcov, že je tam veľká tlačienica, aby jeho žiadosť uprednostnili. Vtedy to nechápal tak, že by chcel od mesta nejaký sociálny byt. Jemu povedal H. R., aby sa tomu pánovi predstavoval ako A., lebo že ten A. s takýmito záležitosťami na Mestskom úrade robí. On vedel, že poškodený v tej dobe požíval vo väčšej miere alkoholické nápoje. Potom s tým poškodeným odišiel J. P. k jeho dcére, mali zobrať peniaze a potom asi po 15 - 20 - tich minútach sa vrátil späť na tú železničnú stanicu do toho pohostinstva, ten poškodený so J. P. a poškodený D. T. položil zabalené peniaze v novinách pred R.. Jemu bolo povedané, že je tam 10.000,- Sk. Boli predtým dohodnutí tak, že polovicu z tých peňazí si nechá H. R. a druhú polovicu že si medzi seba rozdelia J. P. a on. Ale jemu v aute potom dal P. iba 1.000,- Sk, hoci P. tvrdí, že mu dal 2.500,- Sk. To však nie je pravda a v súvislosti s prijatím týchto peňazí nedostal od poškodeného, nikomu nevystavoval žiadne potvrdenie. Inak sa k tomuto skutku nevyjadroval.

K skutku v bode 2/ uviedol nasledovné skutočnosti, že po nejakej dobe po tom prvom stretnutí ho opätovne vyhľadal dedo D. T. v pohostinstve Tácka v Trnave na Prednádraží a povedal mu, že nedostal ten malometrážny sociálny byt, ktorý mu mali vybavovať. On mu potom prisľúbil, že mu vybaví aspoň ubytovanie v ubytovni TRNAVAN v Trnave na Linčianskej ulici. Povedal poškodenému ale že tam je mesačný nájom vo výške 8.000,- Sk a dáva sa dopredu tiež záloha vo výške polovice mesačného nájomného čo je 4.000,- Sk. Tých 4.000,- Sk zostáva na ubytovni ako zábezpeka. S týmto že poškodený súhlasil, dal mu v hotovosti 9.500,- Sk a on mu na túto sumu vystavil aj potvrdenie o príjme týchto peňazí a keďže zvyšok peňazí u seba poškodený nemal, tieto si išiel ešte vyzdvihnúť do bankomatu na Poliklinike Družba v Trnave a v ten istý deň po nejakej dobe mu doplatil tých 2.500,- Sk. On znovu poškodenému na túto sumu vystavil potvrdenie o prijatí sumy 2.500,- Sk. Nevedel už potom, či v skutočnosti poškodený nastúpil do tej ubytovne k veci ešte dodal, že on si bol vedomý toho, že zobral od poškodeného tých 12.000,- Sk, toto že videla aj tá pani, ktorá vtedy bývala s poškodeným D. T., on sa neskôr aj spýtal poškodeného D. T.Č., či chce aby mu tých 12.000,- Sk vrátil, ale že poškodený mu uviedol, že nemusí mu tie peniaze vrátiť, že to má províziu za sprostredkovanie toho ubytovania. Inak sa k veci nevyjadroval.

Z prečítanej výpovede svedka a zároveň poškodeného D. T., ktorý dňa 21.9.2007 zomrel vyplýva, že poškodený sa k veci vyjadroval tak, že býval v Trnave na Prednádraží na ulici Č. Č.. X a že začiatkom roku 2005 sa stretli so svojim známym H. R., ktorého poznal z videnia pretože býval na tom istom sídlisku, vedel o ňom, že tento má dobré konexie a preto sa ho aj spýtal, že by chcel vzhľadom na to, že sa mu zhoršil zdravotný stav predať terajší byt, a že by rád išiel bývať do malometrážneho bytu na Clementisovej ulici v Trnave. H. R. že mu povedal, že má známeho, ktorý by bol schopný takýto byt vybaviť, ale že provízia za vybavenie je 50.000,-Sk. R. že mu dal na seba telefonický kontakt na mobil a on keďže s tým súhlasil, asi po troch dňoch zavola R. a ten mu povedal, že má priniesť sumu 15.000,- Sk do pohostinstva BRONX v starej budove bývalej železničnej stanice v Trnave. Tam sa aj stretli, odovzdal R. 15.000,- Sk, po týždni opätovne volal R., ten mu povedal, že znovu má priniesť mu 15.000,- Sk a že ho skontaktuje s pánom A.. On preto aj tých 15.000,- Sk znovu v pohostinstve BRONX vyplatil R. I. R. mu povedal, že ho skontaktuje s pánom A. a vtedy že má priniesť 10.000,- Sk, pričom R. vyplatil pri každom stretnutí, čo bolo päť krát vždy po 1.000,- Sk sumu a to mali byť R. výdavky. Asi po niekoľkých dňoch mu znovu zavola R. že aby prišiel do toho pohostinstva BRONX, že sa tam zoznámi s pánom A. a že tomu sa aj odovzdajú tie peniaze vo výške 10.000,- Sk. Stretol sa preto s R. v tom pohostinstve BRONX, že k nim po chvíli prišiel pán a R. ho predstavil ako pána A.. Po chvíli Valentovič ich opustil a zostal tam on sám s tým pánom A., ten pán A. vytiahol prázdne tlačivo žiadosti o pridelenie malometrážneho bytu, tlačivo vypísal v jeho mene a on ho iba podpísal. Na to mu povedal pán A., že potrebuje sumu 15.000,- Sk ako poplatok za vybavenie bytu. Preto išiel následne do nákupného strediska MAX, kde z bankomatu vybral sumu 15.000,- Sk a túto sumu odovzdal pánu A.. Dňa 28.6.2005 že mu zavola pán A.Á., aby prišiel do pohostinstva Bronx, že má pre neho prisľub o zabezpečení malometrážneho bytu a aby znovu priniesol sumu 15.000,- Sk. Po tom, ako mu pán A. odovzdal prisľub o tom, že mu bude pridelený mestom Trnava malometrážny byt, tak vyplatil pánovi A. 15.000,- Sk. Od tohto obdobia ho už pán A. nekontaktoval a až niekedy v novembri 2005 mu znovu zavola pán A., že ak bude chcieť, že mu vybaví jednoizbový byt v Trnave na Starohájskej ulici, ale že bude potrebné zložiť sumu 32.130,- Sk za opravu bytu. On s tým súhlasil, preto sa stretol s pánom A. pred nákupným strediskom MAX, kde mu pán A. odovzdal doklad, že Mestský úrad Trnava - správa mestského majetku, Františkánska č. 1 na podklade správy komisie mu prideliť byt na Starohájskej ulici s podmienkou, že musí zaplatiť za opravy bytu sumu 32.130,-Sk. On preto v Slovenskej sporiteľni vybral uvedené peniaze a odovzdal ich pánovi A.. Dňa 14.12.2005 ho znovu telefonicky kontaktoval pán A. a oznámil mu, že mu bol pridelený ten byt a aby mu priniesol sumu 11.000,-Sk. Stretli sa v cukrárni na autobusovej zastávke v Trnave, kde mu pán A. odovzdal doklad o pridelení nájomného bytu na základe rozhodnutia komisie zo dňa 16.8.2005 a že byt si má dňa 10.1.2006 prísť fyzicky prevziať. Na základe tohto tlačiva vyplatil teda pánovi A. 11.000,- Sk. Dňa 10.1.2006 že išiel osobne na Správu mestského majetku prevziať pridelený byt, ale tam mu nejaká pani povedala, že sa stal obeťou podvodu, pretože mu žiadny byt nebol pridelený oni tam žiadnu takú žiadosť na jeho meno nemajú a tlačivo ktoré ukázal tej pani, že je falošné. On sa telefonicky snažil skontaktovať s tým pánom A., ale tento mu už telefonát nezdvíhal. Keďže si pamätal, že ten pán A. mu pri rozhovoroch povedal, že jeho manželka pracuje ako exekútorka, tak vyhľadal manželku pána A. dňa 11.1.2006 na Františkánskej ulici a táto mu povedala, že s manželom je už 12 rokov rozvedená, že jej manžel pracuje na Učňovskej škole energetickej, odišiel preto za tým pánom A. do tej školy a tam keď si vyžiadal pána A., predstavil sa mu pán ktorý sa volal H. A., ale bol to človek, ktorého nikdy predtým nevidel, a ani s ním o žiadnom byte nikdy sa nerozprával. Preto išiel na políciu a podal trestné

oznámenie. Po nejakej dobe uviedol, že to bolo 27.2.2006, keď bol v Pohostinstve Tácka v Trnave na prednádraží, že za ním prišiel údajný pán A., ktorý sa mu hneď začal ospravedlňovať, že to nevybavil ohľadne toho bytu, ale že ak mu dá 12.000,- Sk tak sa postará, aby všetky peniaze ktoré dal jemu i R. mu budú vrátené. On sa domnieval, že už ten pán A. sa zľakol polície, že ho vyšetrojú, odišiel preto znovu do nákupného strediska MAX vybrať peniaze a vybral 9500,- Sk tieto peniaze odovzdal pánovi A. a ten mu na prevzatie týchto peňazí vystavil pokladničný doklad a aj faktúru č. 20001/2006 zo dňa 27.2.2006 a doklad opečiatkoval pečiatkou firmy ANTIK - O.. D. A.. Dopltil potom ešte v ten istý deň tomu A. sumu 2500,- Sk na čo mu tento vystavil ďalší pokladničný doklad s dátumom 27.2.2006 a doklad bol znovu potvrdený pečiatkou firmy ANTIK - O.. D. A.. Uvedený svedok na polícii keď bola vykonávaná rekognícia osoby s použitím fotoalbumov jednoznačne spoznal obžalovaného O.. D. A., F.. X.X.XXXX a uviedol, že je ten muž, ktorý sa mu predstavoval menom A.. Inak sa k veci uvedený svedok nevyjadroval.

Svedkyňa a zároveň poškodená T. V. uviedla, že je dcérou poškodeného D. T.Č.. Otec že zomrel 21.9.2007. Svedkyňa uviedla skutočnosti ktoré si ešte pamätala z vybavovania malometrážneho bytu a vypovedala tak, že niekedy približne v apríli 2005 jej otec povedal, že predal byt na prednádraží na Č. K. Č.. X a keď sa ho spýtala, že kde pôjde bývať, tak jej povedal, že má vybavený malometrážny byt na Clementisovej ul. V Trnave a tiež jej priniesol sumu 200.000,- Sk, ktoré mu zvýšili z predaja bytu, s tým, aby sa mu o tieto peniaze postarala a aby ich prípadne uložila do banky. Asi po dvoch mesiacoch prišiel otec znovu k nej a pýtal si peniaze s tým, aby ich išla vybrať z banky, že musí odniesť peniaze na železničnú stanicu v Trnave. Jej sa takýto postup nezdal, ona preto išla s otcom. Na tej železničnej stanici ich už čakal H. R. a otec jej povedal, aby peniaze odovzdala R., ona toto nechcela, pretože hneď vedela, že to bude podvod a trvala na tom, aby peniaze odovzdali u notára s tým však ale R. nesúhlasil a ešte na ňu zvýšil hlas. Na to sa rozčúľil aj jej otec, povedal jej, aby sa do toho nestarala, že on je už s R. dohodnutý. Ona preto už nešla s nimi, pretože išli do Pohostinstva na železničnej stanici v Trnave, ona otcovi odovzdala peniaze vo výške 10.000 Sk a odišla preč. Neskôr že za ňou prišiel otec a priznal sa jej, že to bol podvod, že ho obžalovaný R. pripravil o peniaze a že mu pri tom pomáhal aj nejaký pán A., ktorý mu sľúbil, že mu vybaví byt po neplatičoch. K iným skutočnostiam sa svedkyňa nevyjadrovala.

Svedok a zároveň poškodený D. T., uviedol, že je synom poškodeného D. T.. Uviedol, že on sa s otcom nenavštevoval, ak sa stretli, tak viac - menej náhodne. Skutočnosti ohľadne toho bytu on vedel iba od sestry T. V., ktorá mu o tom rozprávala. Iné skutočnosti že nie sú mu známe.

Svedok J. P. uviedol, že niekedy v máji 2005 ho požiadal H. R., ktorého pozná z obce Opoj, kde v minulosti bývali. R. ho požiadal, či by ho neodviezol do Trnavy za bývalou manželkou. On mu to prisľúbil a keď viedol R. autom do Trnavy po ceste mu R. povedal, aby zohnal nejakého staršieho pána, ktorý bude dobre oblečený a aby aj dobre vyzeral, pretože chce obrať o peniaze poškodeného D. T.. Ten pán ktorého mal zohnať by v tom podvode mal vystupovať ako predseda komisie vo veci vybavenia malometrážneho bytu v Trnave. Tiež mu povedal, že peniaze, ktoré získajú si rozdelia. Jeho napadlo, že tým mužom by mohol byť obžalovaný D. A., uviedol preto A. skutočnosti, ktoré mu povedal H. R. a obžalovaný D. A. s tým súhlasil. Preto sa dohodli na nejaký konkrétny deň, aby sa všetci traja stretli, on si už ten dátum presne nepamätá, len vie, že dovezol H. R. do Pohostinstva Bronx a potom išiel zobrať obžalovaného D. A. na dohodnuté miesto a tiež ho odviezol do pohostinstva Bronx. Tam sa zoznámil H. R. s obžalovaným O.. D. A. a R. povedal obžalovanému A., aby sa predstavil ako A. a že je riaditeľom starobinca a že aby od poškodeného T. vylákal peniaze a že tie si potom nechajú. Po nejakej dobe prišiel do toho pohostinstva poškodený T. a obžalovaný A. sa mu predstavil ako A.. Rozprával sa potom s poškodeným a počul, že mu povedal, že majú dosť žiadostí o ubytovanie v starobinci a že bude preto potrebné dať komisii, ktorá o tom rozhoduje asi 30.000,-Sk. A na otázku obžalovaného A., koľko peňazí im môže dať ihneď v hotovosti tak poškodený T. povedal, že im môže dať 10.000,- Sk a neskôr že im dá zvyšné peniaze. Preto on odišiel s poškodeným na svojom aute na Polikliniku Družba k bankomatu, poškodený vybral z bankomatu 10.000,- Sk, odviezol poškodeného späť do toho pohostinstva Bronx na železničnej stanici v Trnave, kde stále čakali H. R. a obžalovaný D. A.. Videli, že poškodený T. odovzdal peniaze R., R. peniaze zobral, vyšiel von pred pohostinstvo, jemu dal 5.000,- Sk s tým, že polovicu z tejto sumy má odovzdať obžalovanému D. A., keď ho bude viesť naspäť autom. On aj skutočne v aute, keď odvážal obžalovaného D. A. z tejto schôdzky odovzdal 2.500,- Sk. H. R. spolu s poškodeným D. T. zostali v pohostinstve. Inak sa k veci nevyjadroval.

Svedok H. A. sa k samotnému skutku vyjadriť nevedel, pretože ani jeden zo skutkov nepozoroval. Uviedol, že pracuje na Strednom odbornom učilišti energetickom v Trnave a v priebehu roku 2005

nevedel už uviesť presnejší dátum za ním prišiel na pracovisko nejaký pán, ktorý sa predstavil ako T. I. povedal mu, že hľadá O.. H. A.. On mu povedal, že on je H. A. a spýtal sa toho pána že prečo ho zháňa, nato mu ten pán povedal, že O.. H. A. mu mal vybaviť nejaký byt, že mu dal za vybavenie aj zálohu, ale keďže byt mu nevybavil, tak chce tú zálohu späť, podľa svedka sa malo jednať o vysokú sumu, nevedel presne uviesť, ale uviedol, že sa mu zdalo aj o sumu 1.000.000,-Sk. Ten pán mu povedal, ale že on nie je tým A. s ktorým jednal o byte a preto ten pán odišiel preč. On vtedy videl toho pána prvý aj posledný krát a hneď na druhý deň išiel na políciu nahlásiť, že niekto sa vydáva za neho a zrejme sa aj dopúšťa podvodu. K iným skutočnostiam sa nevedel vyjadriť.

Svedkyňa T. J. vypovedala tak, že pracuje ako samostatný odborný referent na Odbore sociálnych vecí - bytový referát na Mestskom úrade v Trnave. Svedkyňa udáva že ak by sa k nim dostavil žiadateľ, ktorý by mal záujem o pridelenie malometrážneho bytu, tak musí vyplniť žiadosť, ktorú mu poskytnú v kancelárii, ale uvedená žiadosť že je prístupná aj na internete. Takúto žiadosť že si môže podať iba starobný dôchodca, ktorý je najmenej 5 rokov občanom mesta Trnava. Uvedené skutočnosti sa vždy overujú, žiadateľ musí uviesť všetky svoje osobné údaje, doklad o poberaní starobného dôchodku, potvrdenie od lekára, či je schopný sám sa o seba postarať. Ak žiadateľ splní všetky uvedené podmienky vec je predložená bytovej komisii mestského zastupiteľstva a potom je uvedený žiadateľ zaradený do zoznamu. V dobe výsluchu svedkyne táto uviedla, že evidujú aj žiadateľov z roku 1999, ktorým ešte nebol byt pridelený. Svedkyňa potom čo jej bol predložený vzor tlačiva ktorý mal poškodený vyplniť, resp. ktorý mu obžalovaný doložili ako pravý uviedla, že uvedené doklady nie sú také, aké používajú oni v úradnom kontakte so žiadateľmi o malometrážne byty a predložila aj vzory tlačív a vyjadrení aké sa u nich používajú. Z uvedených tlačív, ktoré používajú je zrejma rozdielnosť s tlačivami, ktoré predložil poškodený T., s tým, že uvedené tlačivá mu dali obžalovaný, pri tom keď ho podviedli. Svedkyňa tiež uviedla, že žiadateľ o pridelenie malometrážneho bytu sa musí osobne dostaviť na ich pracovisko, nie je možné aby na tento úkon niekoho splnomocnil. Inak sa k veci nevyjadrovala.

Svedkyňa Z. Ž. uviedla, že v minulosti bývala dva až tri roky v byte u poškodeného D. T. ako nájomníčka. Bývala s ním asi od roku 2003 až 2005, prípadne 2006, presne to už nevedela uviesť. Svedkyňa uviedla, že jej povedal poškodený, že ho mal podviesť H. R. a nejaký pán A., alebo D. A. a že ho pripravili o peniaze. On že im dával peniaze na vybavenie malometrážneho bytu, ale že mu v skutočnosti nič nevybavili. Jej povedal, niekedy v roku 2005, nevedela presne kedy, zdá sa jej že to bolo v decembri, aby si našla podnájom, pretože on ten svoj byt v ktorom s ním bývala aj ona v nájme predal. Nevedela sa však vyjadriť k žiadnym podrobnostiam. Svedkyňa uviedla, že si pamätá na jeden prípad, keď D. T. volal obžalovaný A. a žiadal ho o 10.000,-Sk a tie peniaze mu mal odovzdať na starej železničnej stanici v Trnave. Ona s ním išla aj na tú stanicu, aj ho čakala pri stanici a videla, že tie peniaze odovzdal obžalovanému A. a potom bola svedkyňou ešte jedného stretnutia obžalovaného A. s poškodeným T., nevedela však presný dátum, pretože to už bolo asi pred piatimi rokmi (v porovnaní s dátumom, keď sa k tejto veci vyjadrovala), pri tom stretnutí sa stretol obžalovaný s poškodeným, ale o čom sa rozprávali to nevie, vie len to, že s tým bytom to nevyšlo a potom že sa mal vybavovať ešte nejaký náhradný byt v Trnave na Družbe, ale zasa žiadne podrobnosti nevedela. K iným skutočnostiam sa svedkyňa nevyjadrovala.

Súd s poukazom na vykonané dokazovanie dospel k záveru, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu v bod 1/ spolupáchatelstvom podľa § 20 § 221 ods. 1/ Trestného zákona. A v bode 2/ § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. K takémuto záveru dospel súd jednak na základe čiastočného priznania obžalovaného, ktorý síce priznával iba tú skutočnosť, že prevzal od poškodeného D. T. sumu 12.000,- Sk za to, že mu vybaví ubytovanie v Hoteli TRNAVAN. Súd v tomto prípade uveril výpovedi poškodeného D. T., ktorý podrobne popísal za akých okolností odovzdával peniaze, ktoré od neho žiadal jednak H. R. a neskôr aj obžalovaný O.. D. A., ktorý sa mu však v tej dobe predstavoval ako pán A.. Tvrdenia svedka D. T. v podstate potvrdila aj svedkyňa T. V., ktorá potvrdila, že v jednom prípade bola prítomná pri tom, ako jej otec - poškodený D. T. odovzdal peniaze H. R. a tiež obžalovanému.

Svedok J. P. zasa potvrdil tú skutočnosť, že H. R. ho požiadal, aby zohnal nejakého dobre oblečeného a dobre vyzerajúceho staršieho pána, ktorý by v podvode mal vystupovať ako predseda komisie, ktorá rozhoduje o pridelení malometrážnych bytov. Obžalovaný O.. D. A. po tom čo sa oboznámil s týmto návrhom s ním súhlasil a preto aj ďalej vystupoval už keď tam bol aj poškodený D. T. ako pán A.. On videl, že v jednom prípade poškodený odovzdal 10.000,- Sk H. R., ktorý si z tejto sumy nechal 5.000,-

Sk a 5.000,- Sk dal jemu s tým, aby 2500,- Sk odovzdal obžalovanému A.. Tiež svedkyňa Z. Ž. potvrdila tú skutočnosť, že bola svedkyňou ako v jednom prípade poškodený D. T. odovzdal v pohostinstve Bronx na starej železničnej stanici v Trnave obžalovanému O.. D. A., ktorého ešte aj presne označila, že to je ten muž a že si ho nemýli a že tomuto mužovi odovzdal poškodený 10.000,- Sk a tiež potvrdila, že s obžalovaným A. sa poškodený stretol v meste Trnava niekedy v decembri 2005 a obžalovaný že sa ospravedlňoval poškodenému, že mu nevybavil ten byt, že sa vybaví ďalší byt po neplatičoch a podobne.

Súd vyhodnotením všetkých vyššie uvedených skutočností dospel k záveru, že obžalovaný O.. D. A. sa dopustil skutkov tak, ako je to uvedené v bode 1 a v bode 2 súd neuveril tvrdeniam obžalovaného, vzhľadom k jeho sklonom páchať trestnú činnosť obdobného charakteru keď aj v iných veciach je stíhaný za obdobnú trestnú činnosť, ale naopak uveril bezúhonnému poškodenému D. T. zvlášť keď tvrdenie tohto svedka sú doložené ďalšími podpornými dôkazmi a to vyjadreniami svedkov T. J., H. A., T. V. I. Z. Ž..

Súd pri rozhodovaní prihliadal k základným zásadám ukladania sankcií upravenými v § 34 Trestného zákona. Súd prihliadal tiež k osobným pomerom obžalovaného, ktorý je živnostníkom z miesta bydliska je hodnotený neurčito, v minulosti bol už štyri krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 4T /3/2008 zo dňa 22.3.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava 5To/76/2012 zo dňa 11.12.2012, keď bol odsúdený podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona k podmienenému trestu odňatia slobody v trvaní 1 roka so skúšobnou dobou v trvaní 2 rokov. Súd z odpisu registra trestov zistil, že obžalovaný sa osvedčil vo všetkých prípadoch odsúdení, ktoré má uvedené v odpise registra trestov a preto sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Obžalovaný je však v súčasnosti na tunajšom súde stíhaný v zmysle § 250 ods. 4 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 v konaní sp. zn. 2T/12/2010.

Súd pri rozhodovaní nezistil ani priťažujúcu, ale ani poľahčujúcu okolnosť, zistil však, že obžalovaný sa tohto konania ako v bode 1 tak aj v bode 2 dopustil skôr ako bol v inej veci odsúdený súdom I. stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Preto podľa názoru súdu je potrebné uložiť u obžalovaného súhrnný trest odňatia slobody za súčasného zrušenia výroku o treste uvedený v rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T /3/2008 zo dňa 22.3.2012 a právoplatného dňa 11.12.2012.

Súd je toho názoru že uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere uvedenej vo výrokovej časti rozsudku je primeraným trestom, spôsobilým splniť ciele individuálnej a generálnej prevencie.

Keďže súd nemal pochybnosti ani o výške spôsobenej škody zaviazal obžalovaného k úhrade spôsobenej škody na ktorej sa podieľal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže obžalovaný a prokurátor podať odvolanie do 15 dní od oznámenia, pokiaľ sa pred uplynutím tejto lehoty tohto svojho práva výslovne nevzdávajú. V rovnakej lehote s obžalovaným môžu podať odvolanie v jeho prospech aj príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Poškodený môže podať odvolanie pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.